

Мотлох світу, безмір світу, бубни світу  
і бляшанки на колесах, і дроти.  
Потрапляєш в течію несамовиту  
калькуляцій, дурисвітства, марноти.

Вчителі у позах лотос в урядових  
установах перетравлюють папір.  
З їхніх усмішок, сяйливих і медових,  
в душі учнів зазирає ніжний звір.

Все дозволено, бо все воно — облуда!  
І спокушений заходить у пільму.  
Паралітики в очікуванні чуда  
котять камені злорадства вслід йому.

Зупинись! — ніхто не скаже, не прив'яже  
добрим словом нерозумного сліпця.  
Будь зі мною, сестро, брате, друже, враже!  
Всі ж ми — дітоньки незримого Отця.

— Забирайся, блазню, йди собі до біса! —  
І клепають свій золочений Закон  
з переплавленого чорного заліза  
тіні смертників — безсмертний легіон.  
15-31 серпня 1998 р. Львів